

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 4 năm 2016

Số 286

Email: tuầnbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn hợp nhất cùng Trời Đất thì phải làm sao ?
2. Thể xác của loài người chứa đựng những gì ?
3. Minh đạo là sao ?
4. Hùng dũng phải làm sao ?
5. Khí lành do đâu mà có ?
6. Sự quân bình do đâu thành tựu ?
7. Mỗi người đều có một căn gốc khác nhau phải không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 27/06/98 6:00 AM 1) Hỏi: Muốn hợp nhứt cùng Trời Đất thì phải làm sao? Đáp: Muốn hợp nhứt thì phải chung thiên, ý lực phát triển, hướng về nguồn cội thanh tịnh và sáng suốt. Kệ : Khai thông trí diễn về nguồn cội Thanh tịnh minh tâm nhận quả nhồi Tuệ giác không còn gieo ý động Bình minh sáng chói tự về ngôi.	Montréal, 28/06/98 6 :00 AM 2) Hỏi: Thử xác của loài người chứa đựng những gì? Đáp: Thưa thể xác của loài người và cảm thú chứa điện năng của Trời Đất liên hệ với càn khôn vũ-trụ, đi đứng nằm ngồi tự động. Kệ : Xác thân gom gọn trí tâm giao Liên hệ càn khôn lúc thưở nào Tạo nghiệp cho mình nay thức giấc Chơn tâm tu học hiểu thâm cao.
Montréal, 29/06/98 3 :20 AM 3) Hỏi: Minh đạo là sao ? Đáp: Thưa minh đạo là hiểu được sự quân bình của nội tâm, thực hành chất phác, khai triển tâm linh, hành trong thanh tịnh, cảm thức sự bình đẳng là trên hết, gieo duyên tận độ. Kệ : Quy hình vạn trạng niệm Nam Mô Xây dựng tự tu giải nắm mờ Khai triển không ngừng tâm tự tiến Bình minh quang chiếu tự mình vô.	Montréal, 30/06/98 5:05 AM 4) Hỏi: Hùng dũng phải làm sao ? Đáp: Thưa hùng dũng là hiểu mọi sự việc chấp hành, tự tiến vô quái ngại. Tu đức hiểu rõ dũng mãnh dẫn thân độ đời rất cần thiết. Kệ : Thực hành giải tỏa xuyên xuyên tiến Lý trí phân minh chẳng lụy phiền Tiến bước hành trình không gián đoạn Trì tâm thanh tịnh chẳng ưu phiền.
Montréal, 01/07/98 3 :30 AM 5) Hỏi: Khí lành do đâu mà có ? Đáp: Thưa khí lành do sự thanh lọc của càn khôn vũ-trụ đã hình thành, phù hợp với sự thanh diệu của cơ tạng vạn linh, chuyển hóa cứu độ quần sanh. Kệ : Bầu trời vũ trụ chuyển thành thanh Sẵn có an vui chẳng giựt giành Nguyên lý thâm sâu đều có sẵn Ánh quang ban chiếu hợp hòa thanh.	Montréal, 02/07/98 3 :40 AM 6) Hỏi: Sự quân bình do đâu thành tựu ? Đáp: Thưa sự quân bình luồng diễn từ cơ tạng cho đến khối óc điều hòa hòa hợp với chấn động của càn khôn vũ-trụ tạo thành ý lực thanh nhẹ và thoải mái, đi đứng ngồi nằm nói năng ôn hòa và thanh tịnh. Kệ : Quân bình thanh nhẹ ý tâm minh Sáng suốt thương yêu tự sửa mình Tận độ tâm thành duyên tự cứu Trì tâm thanh nhẹ rõ hành trình.
Montréal, 03/07/98 6 :15 AM 7) Hỏi: Mỗi người đều có một căn gốc khác nhau phải không ? Đáp: Thưa mỗi người đều có một trình độ và một nghiệp lực khác nhau, bắt buộc phải dần thân thọ nghiệp trong chu trình tiến hóa. Kệ : Linh căn dừng chí tự phân qua Cảm thức trần gian phải học hòa Tiến hóa không ngừng trong nghiệp lực Bình tâm tu luyện tự mình qua.	

MẪU ÁI 1

*“Duyên lành tạo hóa cơ hình
Nay con mai mẹ chính mình đảm đương
Từ tâm nuôi dưỡng tình thương
Giúp cho con trẻ mọi đường khai thông.”*

Ngày hôm nay ta được cơ hội làm một người mẹ, tạo bởi tình thương của các giới, sống trong sự kích động suy tư mới nhận xét được: mình trước kia cũng là đứa bé nằm trong nôi, đã có sẵn tình thương huyền diệu mền cảm an ủi mẹ hiền, trong lúc người sung sướng được bông ta trong tay người hay là ru cho ta ngủ trong nôi. Tình thương giữa mẹ và con càng ngày càng sâu đậm. Người đã cho ta bất cứ cái gì người có thể có, và có thể hi sinh cả mạng sống của người để bảo vệ cho ta được yên thân. Sự quý giá vô bờ bến ấy đã gọi cho tâm hồn của mọi người đang sống trên mảnh đất phù sanh này đều thương nhớ mãi mãi.

*“Mẹ ta có một không hai
Có thương có nhớ có ngày xa nhau
Con xin nối tiếp trước sau
Tình thương của mẹ đứng đầu tâm con.”*

Ở đời này chẳng có gì bằng tình thương êm đẹp giữa mẹ và con, nó mãi mãi sống còn trong tâm hồn của người kế tiếp. Giáo dục trẻ thơ thật là một kì công huyền diệu của một người mẹ hiền đã tự ý thức và đã chấp nhận sự sống trong tình thương cao cả. Không từ khước bất cứ một sự bận rộn nào do con trẻ mang đến hàng ngày, luôn luôn chiều chuộng và theo dõi trong tình thương sống động.

*“Mẹ thương mẹ dạy bé bông
Mẹ ngâm mẹ hát người trông lấy người
Hát lên câu hát khuyên đời
Muốn con khôn lớn hiểu lời mẹ răn.”*

Từ một cử động, một lời nói đều hòa cảm trong tình thương, dạy con từ lúc bú sữa cho đến lúc ăn cơm; lúc không biết nói đến lúc kêu mẹ, kêu cha; lúc nằm, lúc lật, lúc ngồi...

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 10/10/1970)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TÔI TU VÔ VI

Nhận được điện thư của chị Huệ Tuyết gửi tặng quyển sách mới nhất của Thư Viện Vô Vi, **Mẫu Ái 1970-1975** của Đức Thầy, tôi đọc thấy quá giản dị nên tự hỏi Đức Thầy dạy khía cạnh Chơn Lý nào cho bạn đạo Vô Vi? Rồi chợt nhớ có lần ở thiền đường Culver City, Đức Thầy nói là các bài giảng của Ngài lúc còn bên Việt Nam cao hơn các bài ở hải ngoại. Qua bên này (Hoa Kỳ, Canada ?) Ngài phải hạ tần số xuống rất thấp, khi giảng một chút chơn lý mà phải thêm thắt rất nhiều chi tiết “nên các con mới hiểu được”. Bạn đạo hải ngoại thật không bằng bạn đạo trong nước sao?

A. Khi ngồi thiền, có lần Đức Thầy dạy tôi về các hệ thống số học thập lục phân (hexa-decimal), thập phân (decimal), bát phân, nhị phân (binary), và cuối cùng tất cả đều phải trở về số không. **Tôi làm bài thơ Hai Không** nguyên tu, có câu “*Đầu tròn bụng lớn ấy Vĩ Kiên*”, đem khoe với Đức Thầy ở thiền đường Culver City, Đức Thầy hơi đỏ mặt và khen hay.

B. Sau đại hội kỳ 1 ở Nam Cali năm 1982, **Đức Thầy đến thăm nhà vài bạn đạo** (nhà tôi trước tiên, kế là Hà tu Hiền, và Đoàn phương Châm chung xóm ở quận Los Angeles. Một hôm khác là nhà Đặng văn Hòa và Trần đình Long ở quận Orange). Đến nhà tôi, Đức Thầy giảng về Phật Thích Ca độ vua cha. Đến nhà anh Đặng văn Hòa, Đức Thầy nhận điện Thượng Đế để ban hồng ân thanh điển cho bạn đạo và chúng sinh trong vùng. Áp huyết của Đức Thầy lên cao kinh khủng. Với mức này, người thường nhất định phải chết. Đức Thầy giải thích là ánh sáng Bề Trên quá mạnh, thể xác không chịu nổi, **bình thường phần Hồn của Đức Thầy không ngụ trong thể xác**. Khi trả lời

thơ từ cho bạn đạo, **phần Vía cũng đủ sáng suốt để làm việc**.

C. 30 bài giảng chính năm 1980 của Đức Thầy ở hải ngoại đề tựa là **Phụ Ái Mẫu Ái**. Khi nghe Mẫu Ái, tôi vẫn cảm nhận tình thương của người mẹ với mong ước đứa con biết tu sửa, nhưng **Phụ Ái (PA) thì giảng rất nhiều Chơn Lý**: 30 tầng Trời phía trên của Trung Thiên (*Tam Thập Tam Thiên*), tình hình trên mặt đất và các đại hội Vô Vi.

Dĩ nhiên, cũng như nhiều bạn đạo khác, bài giảng ưa thích nhất của tôi vẫn là bài “Thanh Quang Điện Lành” Đức Thầy giảng năm 1979 về hồn và vía. Năm 1982, giáo sư Đào mộng Nam xin Đức Thầy giảng một bài về Đạo để đăng tờ báo Minh Hòa (*chỉ có trong dự án, nhưng không bao giờ thực hiện*), Đức Thầy giảng bài “*Đạo là gì?*”. Tôi so sánh bài này với các kiến thức học được ở trường đại học Văn Khoa (*văn hóa không phải lời nói mà là nhịp điệu, văn hóa là những gì còn lại sau khi quên hết...*), các chuyện tiên hiệp (*đạo ngũ hành, kiếm đạo, y đạo...*), hay các kinh Phật (*12 nhân duyên, ngũ ấm ma...*) mà tôi đã đọc lai rai thì chỉ thất vọng: *Đạo là hồn nhiên và tự nhiên!* Vô Vi chỉ có thực hành, không trọng lý thuyết.

Thật ra thì tôi cũng hiểu căn bản của **tu Vô Vi là dùng thanh điển để giải nghiệp tâm**. Tu hạ đan điền “Rốn” (*lục phủ, vía*), trung đan điền (*ngũ tạng, hồn*), hay thượng đan điền “Trung Tâm Chân Mây” (*đại não, hồn thăng hoa*) gì thì **quan trọng nhất vẫn là nguồn ánh sáng**. Đức Thầy ít khi gọi nguồn năng lượng của Ngài là ánh sáng hay hào quang mà gọi là điển (*trong ngoài, thanh trước gì cũng là điển*). Phần hồn là luồng điển (*tĩnh điện*) bao quanh

tạng tim, Vía là vùng điển trong ruột già chỗ rốn,
Lục Căn là vùng điển chánh của ngũ tạng...

*trần bao chung-quanh ngũ tạng để làm
việc”).*

(Các bạn đạo đọc kinh A Di Đà trang 171
nói “**lục căn là 5 luồng điển âm của ngũ
tạng hợp với điển hồn**” có thể thắc mắc, tôi
nghĩ đó là trạng thái đã quy nguyên lên đầu
mà ít ai đạt được. Trang 23, phần Cử Hương
Tán, hàng cuối mô tả căn bản: “**Lục căn, lục**

Đường không đi thì không đến. Giữ được điển bản
thân thì khó bỏ tu.

*Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 15/4/2016*

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Võ Thị Truyền, là chị của bạn đạo Võ Thị Trang, USA, từ trần lúc 4:00 chiều, ngày 14 tháng 4 năm 2016 (*nhằm ngày 8 tháng 3 âm lịch năm Bình Thân*), tại xã Tân Mỹ Chánh, huyện Chợ Gạo, tỉnh Tiền Giang, Việt Nam, hưởng thọ 77 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Gia đình Khổng Văn Cúc + Võ Thị Trang, Hillsboro, Oregon kính báo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Kính gửi Đức Thầy cùng quý đạo hữu quý mến,

Con là L. xin trình lên Đức Thầy cùng quý đạo hữu về PLTC.

Cách nay hơn 1 năm cuốn PLTC ra đời, đối với con nó rất quan trọng, có thể nói PLTC là chìa khóa của PL Vô Vi nếu Anh Chị Em thực hành đúng theo lời dạy của Đức Tổ Sư và Đức Thầy.

Dưới đây con có ghi được một vài điều mà quý đạo hữu đã thực hành.

Theo lời dạy của Đức Tổ Sư về cách thở " Mũi từ từ hít nhẹ hơi vào cho đầy bụng, tới ngực, lên đến bộ đầu, cho đến nghẹt thở, tức hơi khó chịu mới bắt đầu thở ra, bụng thóp vào cho hơi ra thật hết."

Tiếp theo là sự hướng dẫn của Đức Thầy. Trong cuốn "Ông Tám Giảng Pháp" trang 191 năm 1973, thiếu tá Tấn có hỏi: " Cái pháp môn tu theo Pháp Lý cái chuyện quan trọng nhất là cái điểm Pháp Luân Thường Chuyển. Xin ông Tám giảng..."

Ông Tám đáp: " trong lúc mới làm thì các bạn hít nhẹ nhẹ nói: Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Hít cho nó ngộp, hít hết được, rồi các bạn thở ra, thở cho xẹp hết, trở lại liên tục làm như vậy đó. Lúc hít răng kể răng co lưỡi."

Hay câu " Làm PLTC đến tắt thở một nấc là bước tiến lên một bước rất rõ rệt"

Quý đạo hữu theo lời dạy như trên mà thực hành một thời gian hơi thở sẽ dài lần lần và sau một thời gian nhẹ lần và không còn bị ngộp nữa. Lúc ấy muốn hít vô bao nhiêu tùy thích, để giải trực lưu thanh.

Cách nay khoảng 5 tháng có một đạo hữu 66 tuổi nói là đã tu PLVV được 3 năm mà lúc nào hành pháp cũng bị động: nhớ việc vợ con, việc làm ăn và rất khó nhập định. Ông bạn lập luận nếu tu thiền mà không nhập định được thì rất buồn và không bước vào ngưỡng cửa của Đạo, làm sao thấy được Đạo.

Sau khi nhận được cuốn nghiên cứu PL về thực hành trong vòng 1 tháng thì 1 hơi hít vô thêm được trên 2 phút và cứ trời sụt chớ không tăng. Bạn này mới nghĩ có lẽ do mình lo nghĩ và làm việc quá nhiều nên sau đó ông bạn này bắt đầu nghỉ làm việc và chỉ chú trọng tập luyện hơi thở. Sau 20 ngày nghỉ xả hơi thì hơi bắt đầu tăng lên được 3 phút, ba bốn ngày sau tăng 5 phút rồi 10 phút cuối tháng được 20 phút. Sau khi 1 hơi qua khỏi 30 phút thì hơi thở bắt đầu rất nhẹ. Sau đó khoảng 1 tháng nữa thì mạch nhâm đốc bắt đầu mở, trong khi thiền định ngồi ngay ngắn nhẹ nhàng và không nhúc nhích mà muốn cử động cũng không được và nhịp đập của con tim bắt đầu nhịp trên bộ đầu. Trước nhà ông bạn này có cái nắp cống bằng sắt. Mọi khi thiền định hễ mỗi lần xe chạy ngang qua nắp cống, nắp cống nhịp nghe rầm rầm ông hay giật mình. Nay thì không còn nữa chứng tỏ luồng điện trong cơ tạng đã dời lên bộ đầu phần nào. Bạn này từ nay quá dễ sung sướng, khi thiền vào định rất dễ dàng nhẹ nhàng, từ nay chỉ lo hướng nội thực hành, khứ trực lưu thanh, không còn chạy chỗ này chỗ nọ, mặc dầu mới bắt đầu thở không ngộp khoảng 4 tháng.

Trường hợp bác N.: Bác cho tôi hay là quý bạn nói Đức Thầy chỉ thở có 1 phút rưỡi. Tôi xin hỏi lại bác trường hợp của bác rất dễ cảm thông vì bác N lúc đó thở không còn ngộp nữa, được khoảng 4 tháng. Xin phép hỏi bác: Vậy kinh nghiệm của bác đã hành thiền trên 20 năm có lúc nào mà bác vô thiền định dễ dàng sung sướng như hiện nay không. Những bà con không gặp bác lối 2 hay 3 tháng đều nói thần sắc bác đổi khác ngày càng đẹp lão.

Bác cho tôi hay là lúc này mỗi đêm, bác định được 3 tiếng. Bác N. chỉ cố gắng thở trong vòng 1 tuần là hơi thở không còn ngộp nữa.

Hiện tại nếu quý đạo hữu có dịp nên gặp bác N và đạo hữu N để trao đổi về PLTC vì 2 vị này thở không còn ngộp nữa.

Hơi thở hít vào bị ngộp trong mấy mươi giây. Cố gắng vượt quá 5 phút là hơi thở tăng nhanh và có thể hít 1 hơi trên 30 phút. Mỗi đêm hành đều thì không bị ngộp lại và sau đó muốn hít vô bao nhiêu cũng được. Các bạn hít vô nhẹ nhẹ như vậy đồng thời liên tục trì niệm lục tự. Ý niệm cho hơi vô nhẹ lần nhẹ lần để vào định. Lúc đó các bạn mới dễ lấy nguyên khí thanh nhẹ của trời đất để hóa giải trước diễn và độc tố của cơ thể để mau đi đến khai thông tiểu thiên địa. Lúc đó điện năng của cơ tạng xung lên bộ đầu, mở bộ đầu và hòa nhịp với điện năng thanh tịnh của vũ-trụ, sẽ đi đến ngũ uẩn giai không - khi đó, Đức Thầy có giảng là, mình gõ lên đầu mới thấy cái đầu, còn không gõ thì mình thấy cả bầu trời thế giới. Lúc hơi thở thanh nhẹ nó sẽ không cảm thấy thở nữa là điện năng của ngũ tạng sẽ đời lên bộ đầu. Lúc đó ngũ tạng sẽ bớt bị động chuyển ở thế gian và bộ đầu sẽ có cảm giác lâng lâng thanh nhẹ, hành giả sẽ dễ thiền 24/24. Lúc trước con nghe Đức Thầy thường nói thiền 24/24 trong khi trước diễn của ngũ tạng thâu chuyển đời vô hoại, rất dễ bị động, làm sao mà thiền 24/24 được. Lúc ngũ tạng và cơ thể nhờ PLTC thanh nhẹ, lấy dương điện hóa giải âm điện của ngũ tạng thì hành giả niệm lục tự đi đà mới mau có hiệu lực. Đức Thầy có dạy là phải đạt tới 1 giờ niệm Phật mà không bị tạp niệm chen vào mới có hiệu quả.

Có 1 số đạo hữu sau khi thở thông một thời gian khi huệ tâm, huệ phé, huệ tỳ, huệ thân, huệ can bắt đầu mở thì có hiện tượng như buồn, dục nhiều, ăn nhiều, sợ ma...nhưng một thời gian ngắn sẽ hết. Còn qua vấn đề định tâm thì có nhiều lúc vô niệm, rồi soi hồn nhập định luôn. Song có lúc pháp luân 15 phút, nửa tiếng, 1 tiếng mới vào định được vì trong ngày mình thâu thập chuyển đời nhiều hay ít. Con thường nghe Đức Thầy kêu gọi nên làm PLTC nhiều, nguyên do là cơ thể con người dầy dẫy trước khí, độc tố, nhiều tầng nhiều lớp, cần phải khai thông năm này qua tháng nọ nó mới thật thông. Con có nghe được là Đức Thầy thường khuyên lúc công phu ban đêm sau khi nguyện, soi hồn, pháp luân, thiền định nếu có cần làm thêm pháp luân thì nên làm pháp luân thường chuyển hơn là pháp luân chiếu minh.

Cách nay lối 4 tháng, 2 bạn ở tỉnh Vĩnh Long có gặp con cho biết là cách đây độ 5 năm, ở đó có khoảng trên 40 đạo hữu, nay chỉ còn mười mấy người, con nghe xót trong lòng và buồn thương, tại sao anh chị em có duyên gặp chánh pháp mà lại bỏ, có lẽ vì thiếu phương tiện, sách vở để nghiên cứu,

một khi hơi thở đã thông mà không còn ngộp nữa thì khó bỏ pháp và rất ráo hơn.

Sau khi cuốn nghiên cứu pháp luân được 1 tuổi thì con được biết khoảng 10 đạo hữu tuổi từ 60 - 76 thở mà không ngộp. Có cụ thở trong vòng 1 tuần, có cụ thở trong vòng 1, 2 hay 3 tháng....Còn những đạo hữu trẻ tuổi cũng được vài mươi người hầu hết sức khỏe tăng, bệnh giảm, mập lên, dễ thấy tánh và dễ nhập định, hướng về nội tâm nhiều hơn. Vững tâm nhập định được đường lối tiến tới và thực hành nhiều hơn.

Có một điều là những anh chị em không thực hành theo pháp lý, sau khi đọc được cuốn Nghiên Cứu Pháp Luân thực hành có kết quả.

Có điều con rất mừng là từ đó đến nay chưa nghe có ai bị tai nạn do làm PLTC mà chỉ nghe những lời tâm tình cõi mở, chỗ này bị nghẹt được thông. Điều khó tin là chỉ trong vòng vài tháng là bệnh tình và tật xấu hết hồi nào không hay.

Điều con mong ước là anh chị em thực hành pháp lý chịu khó đọc và để tâm nghiên cứu cuốn nghiên cứu pháp luân, chú ý những lời của Đức Thầy đã giảng trong băng cassette về PLTC.

Theo Đức Thầy: PLTC nếu thực hành đúng, cần nặng cũng thành cần nhẹ, giải tỏa những nghiệp quả từ tiền kiếp đến bây giờ, khai thông ngũ tạng, giải tỏa trước khí và độc tố trong cơ thể, khai thông mạch nhâm đốc và bộ đầu để hòa hợp với càn khôn vũ-trụ, đi đến chỗ quy nhất.

Xin quý đạo hữu khi hơi thở đã thông nên bình tĩnh mà tiến bước, cũng như Đức Thầy xuống đây là để truyền pháp đã phải dùng chí kiên nhẫn, cắt đứt mọi chuyện thế gian trong 10 năm.

Kính thưa Đức Thầy và các anh chị em đạo hữu những điều con viết trên đây là do con ghi nhận được. Có gì sai, kính xin Đức Thầy cùng quý đạo hữu giúp cho.

Một lần nữa, kính xin quý đạo hữu chịu khó để tâm đến PLTC, hít thở cho không còn ngộp nữa, lúc đó mới cảm nhận sự siêu diệu của PLTC và kết hợp với 10 điều tâm đạo mà Đức Thầy đã ban cho, lúc đó quý đạo hữu sẽ dễ nhập định pháp mình đang hành sẽ đi đến tận cùng và anh chị em đạo hữu chúng mình rất may mắn và phước đức đã gặp được Đức Thầy rất siêu.

Con xin được phép ôm hôn đức Thầy và kính chúc quý đạo hữu thăng tiến trên đường hành pháp.

Kính,
Con L.

TB: Quý đạo hữu cần trao đổi về PLTC xin liên lạc với :
Cô NTL

Gửi cậu N. ,

Bệnh đau ruột của bác Tư đã hết, không biết có tái phát không?

Hiện tại nhà nước đang cấm phổ biến pháp lý nhưng được phép tu cá nhân. Giấy phép của ông Vũ Thế Khanh cấp không hiệu lực.

Con là người đánh máy thơ này và gửi dùm, nhân tiện xin kính thăm ông 8 và hỏi ông 8 một điều có liên quan tới bức E-mail gửi dùm này:

Ông L. có ý tốt muốn phổ biến cuốn nghiên cứu pháp luân cho bạn đạo và cả những người chưa hành pháp để giúp mọi người chữa bệnh và thiện định đạt hiệu quả cao. Điều đó theo thiện ý của con là không sai và đáng hoan nghênh. Có điều bản thân ông Luận khi con hỏi là ông truyền bá cuốn sách cho người khác hành nhưng BẢN THÂN ông có hành và đã đạt được gì nhờ cuốn nghiên cứu pháp luân đó chưa thì ông bảo CHƯA - nhưng người ta NGHE tôi, người ta NHỜ đọc cuốn đó mà hành hết bệnh nhiều lắm, 5 - 7 chục người lận. Còn tôi vì lo chạy tới chạy lui phát sách cho người ta nên còn động lắm chưa đạt được!!!!

Con cười ngất và nói với ông rằng BẢN THÂN BÁT ĐỘ HẢ THÂN ĐỘ, ông chưa đạt được gì làm sao biết chắc mà đi truyền bá lung tung, mà còn hể ai tỏ ý nghi ngờ như ông Em thì nói sân cự um sùm.

Con nói có gì sai, ông 8 uốn nắn dùm. Con chúc ông 8 mãi mãi vô vi!

NT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

N.T. con,

Những gì con hành có kết quả là đúng. Hiệp khí cùng Trời Đất thì mới đạt tới thuận chiều khai triển tâm linh. Học hiểu, hành đúng là cần thiết. Thực hành PLVVKHHBPP là thuận chiều tiến hoá. Niệm Phật cộng với PLTC khai mở huyền bí nội tâm hiệp khí cùng Trời Đất tỏa sáng khi nhắm mắt phàm, huệ nhãn sẽ thông. Càng thấy sự trật tự ở Thiên Giới lại càng thông minh và sửa tâm sửa tánh, dừng mãnh hành pháp sẵn có trong nội tâm và nội lực thanh tịnh và sáng suốt. Chỉ sửa mình trong chu trình tiến hoá, xây dựng chứ không phá hoại. Hành đúng sẽ khôi phục bản chất tự nhiên và hồn nhiên thì lúc nào cũng an vui và tận độ. Tự động dẹp bỏ sự mê tín dị đoan, trí sáng tâm minh hành trình sáng lạn, không vị nể bất cứ một ai tại thế, nhưng chỉ thực hành để cống hiến sự thật cho mọi nơi mọi giới. Cộng đồng hợp nhứt thanh khí tràn ngập, thật sự cứu khổ ban vui trong nội tâm của hành giả Vô Vi, không tốn tiền mà đạt pháp. Âm thanh điều hòa trí tuệ cao siêu, theo kịp đà tiến điện năng của càn khôn vũ-trụ. Đêm đêm có học có hành, chỉ có tiến vào thanh tịnh giới bất động thì sẽ sáng suốt. Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Thiền Viện Hai Không, ngày 1 tháng 10 năm 1987

TỘI GÌ ?

Đến nay mắc phải tội gì?
Tội mình lường gạt chẳng thi chẳng hòa
Gạt phần sáng suốt tình Cha
Biến lần ăn hết lại la ông Trời
Cầu xin thề nguyện nhiều thời
Sửa mình không sửa tội Trời đã ghi
Có tâm chẳng học chẳng thi
Kêu Trời, Trời đến lại nghi đủ điều
Trong tâm có sẵn bao nhiêu
Tình thương đạo đức chẳng yêu Cha Trời
Quay về phục vụ người đời
Tâm không chịu mở, mở lời khinh khi
Tội này tự giết tự ghi
Thâu đêm khó ngủ tâm thì bất an
Chẳng dùng tâm đạo bạc bòn
Dùng phần trí thức bất an bất hòa
Tự mình phủ nhận tình Cha
Tu mà bất hiếu khó hòa nội tâm
Tội này hậu kiếp sẽ cam
Phạm vi eo hẹp tạo lầm tạo mê
Điểm quang chưa mở, chưa về
Lý Trời bị kẹt lại mê cõi trần
Tự mình suy nghĩ xét phân
Hồn nhiên chánh pháp mở tầng siêu nhiên

Đạo là tự thức tự hiền
Hành không đúng pháp hồn điên loạn khờ
Tội này cũng sẽ đến giờ
Ăn năn tu tiếp giải khờ giải mê
Tự mình thực hiện trở về
Biến yêu nhân loại chẳng mê lý đời
Vạn linh chuyển hóa bởi Trời
Tâm không minh xét khó thời độ thân
Luân hồi nhiều kiếp bao lần
Bỏ quên Trời Phật nghĩa ân chẳng cần
Tội này là tội cù lần
Mang phần trí thức, miệng phân chẳng
hành
Bất minh siêu diệu hòa thanh
Ham đời bỏ đạo cạnh tranh đủ điều
Khó mà sớm đạt được siêu
Tự giam trong thức gặp nhiều khó khăn
Bao nhiêu tầng lớp rất cần
Mở tâm học hỏi góp phần dựng xây
Cha Trời cũng học cũng say
Yêu thương không bến độ ngây tại trần
Khuyên người thức giác một phần
Giữ tâm thanh sạch lần lần học thêm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi (tiếp theo)

THIÊN LÍ CHIẾU RỢI, BÁO ỨNG KHÔNG SÓT MỘT MẢY MAY
NHÂN QUẢ QUA LẠI, OAN NGHIỆP ĐƯƠNG NHIÊN ĐƯỢC GIẢI TRỪ

...
Thái Sinh: Thưa, có thể phỏng vấn người con gái này được không?

Tế Phật: Được, hãy yêu cầu người con gái đó nói rõ nguyên nhân.

Thái Sinh: Oan hồn có được mạnh giỏi không? Nhờ gặp được chúng tôi nên chúng tôi đã giúp hiện ra, vậy có thể trả lời ít câu hỏi của chúng tôi không?

(Oan hồn không hiểu cách xưng hô của Thái Sinh, cho nên Tế Phật đã làm phép khiến cho oan hồn vô cùng đau đớn).

Nữ Oan Hồn: Tôi với quý vị không thù không oán, có sao lại bắt tôi phải gặp quý vị?

Tế Phật: Oan chỉ có thể giải, không thể buộc, tại sao oan hồn lại muốn hại đời người thanh niên?

Nữ Oan Hồn: Oan hồn này được lệnh từ cõi âm lên hãm hại kẻ đó, hai vị là Thần Thánh cõi nào mà lại muốn ngăn cản tôi?

(Vị nữ oan hồn không tuân lệnh, Tế Phật liền rút cây Lục Trượng Kim Thân hào quang tỏa ngời, nữ oan hồn chống cự không nổi, đau đớn khóc òa)... Có sao lại muốn lăng nhục tôi?

Thái Sinh: Không phải vậy đâu, chúng tôi vì viết sách Nhân Gian Du Ký cho nên muốn được rõ một số chi tiết để làm tài liệu hầu thức tỉnh người đời, tôi mong nữ oan hồn hãy hợp tác với chúng tôi, nói rõ nguyên nhân đau khổ.

Nữ Oan Hồn: A...

Thái Sinh: Chớ quá đau lòng, hãy kể rõ đi, còn nếu như gặp khó khăn ân sư Tế Phật sẽ giải quyết cho, vả lại chúng tôi không có nhiều thì giờ.

Nữ Oan Hồn: Người thanh niên đó không có lương tâm, hai mươi năm trước tôi làm việc tại một xưởng giấy, thì có một thanh niên thuộc họ Trần tên là... giữ chức ngoại vụ của một công ti, thấy tôi là người có nhan sắc nên thường đem lời ong bướm dụ dỗ tôi rồi một hôm hẹn đưa tôi đi chơi, tôi không ngờ đêm đó đã bị chàng phá hoại tiết trinh, rồi suốt thời gian sau chàng bảo gì tôi cũng nghe, nên đã đem hết tiền của dâng cho chàng để chàng tiêu pha hoang phí.

Một ngày nọ, khi tôi báo tin cho chàng biết là tôi đã có mang được bốn tháng, chàng nhẫn tâm cao chạy xa bay. Khiến tôi mất người mất cửa, quá phẫn uất vì tội bất nhân bất nghĩa của chàng, lại thêm quá xấu hổ, không còn mặt mũi nào nhìn người thân cùng bạn bè, nên đã quyết định uống độc dược quyền sinh, sau khi oan hồn về tới âm phủ, khối oan khí không tiêu, do đó Minh Vương cho phép tôi vào lúc đêm khuya được trở lại dương gian trả oán tình địch.

Thái Sinh: A thì ra nguyên nhân là như vậy, nhưng làm cách nào oan hồn lại có thể tìm được người tình cũ?

Nữ Oan Hồn: Kể lại thì câu chuyện quá dài, vì tôi tìm chàng rất lâu nên việc tìm thấy chàng chẳng dễ dàng gì.

Thái Sinh: Có thể kể lại mọi chi tiết cho tôi nghe không?

Nữ Oan Hồn: Được, vì tôi biết chàng có máu say mê cờ bạc, chắc chắn sẽ la cà tại các sòng bài, mười lăm năm trước, mỗi buổi chiều tôi đều tìm tới sòng bài, nhưng cách mấy năm sau tôi mới tìm thấy chàng vào một buổi tối ở một sòng bài, tôi liền theo sát bên chàng, nhưng dương khí của chàng quá mạnh, và tôi không tìm ra phương cách nên chỉ còn biết kiên nhẫn chờ đợi cơ hội.

Thái Sinh: Cơ hội như thế nào?

Nữ Oan Hồn: Đại khái là có quan hệ với phúc đức tổ tiên... Cho đến năm năm trước đây, có một bữa chàng uống rượu say, chệnh choáng cỡi xe gắn máy, tôi thừa cơ nhập xác khiến chàng ốm đau thuốc thang mãi chẳng khỏi, cuối cùng chàng được người nhà đưa tới bệnh viện này chữa trị, tôi không ngờ rằng hai vị lại phát giác ra được.

(còn tiếp)

